

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING
till Landstinget med förslag till
landskaplag angående ändring av land-
skapslagen om semester och vikarie-
hjälp för lantbrukare.

Allmän motivering.

Landskapslagen om semester och vikariehjälp för lantbrukare (41/76) har tillämpats sedan år 1976. Det i lagen förutsatta avbytarsystemet har under den tid som gått byggts ut efterhand som behovet av avbytarhjälp ökat.

Utvecklingen av verksamheten har delvis möjliggjorts därav att lagens 7 §, som innehåller bestämmelser om de mest centrala förmånerna, tillämpas enbart till de delar den i sak överensstämmer med rikslagstiftningen. Avsikten är att ändringar i rikslagstiftning på det område som regleras av 7 § skall tillämpas i landskapet från samma tidpunkt som i riket. Sålunda kom t.ex. den semesterförlängning som genom ett statsrådsbeslut genomfördes i riket år 1980 lantbrukarna i landskapet tillgodo utan ändring av förevarande paragraf. Den regel som innebar att rätt att erhålla avbytare förelåg endast inom ramen för det för ändamålet i ordinarie årsstaten upptagna anslaget har likaledes, genom ändring av rikslagstiftningen (FFS 64/81), upphört att gälla.

Av det sagda framgår att det ansetts nödvändigt att ifrågasvara avseende anpassa landskapets lagstiftning till rikslagstiftningen. Anledningen härtill är det förhållandet att rikslagstiftningen och de ändringar som görs däri bygger på de s.k. lantbruksöverenskommelserna, varigenom avtalas bl.a. om införande av förmåner av ifrågasvarande art för lantbrukarna. Det är önskvärt att landskapets lagstiftning på samma sätt som rikslagstiftningen utgör en återspeglning av dessa avtal.

Även om en utbyggnad av de förmåner som landskapslagen om semester och vikariehjälp för lantbrukare ger till väsentliga delar kan ske med stöd av bestämmelserna i lagens 7 § utan ändringar av lagtexten, så finns det dock behov av justeringar av lagtexten

på några punkter. Sålunda har i riket införts vissa mindre för-
måner som inte omfattas av reglerna i 7 §. En klarare avgränsning
av rättigheterna har även gjorts i vissa fall. Slutligen är
det önskvärt att ändra 7 § så att dess text kommer att överens-
stämma med de regler som de facto gäller.

Detaljmotivering.

Rubriken för 2 kap. Ändringen föranleds av att regler be-
träffande vikariatets längd föreslås ingå i den nya 7a §.

6 §. Bestämmelserna i paragrafen saknar motsvarighet i den
rikslag som gäller sedan år 1978 (FFS 102/78). Däremot finns
bestämmelser av liknande slag i den förordning som utfärdats
med stöd av rikslagen (FFS 283/78, 4 §). Avsikten är att,
om det anses behövt, komplettera landskapsförordningen om
semester och vikariehjälp för lantbrukare (89/77) med bestäm-
melser som i sak överensstämmer med ifrågavarande regler i riks-
förordningen.

7 §. Förslaget bygger på statsrådets senaste beslut om fastställan-
de av semesterns längd för lantbruksföretagare (FFS 209/82). Bakgrunden till
förslaget har redan utförligt berörts i den allmänna motiveringen.

8 §. Ändringen föranleds dels av förlängningen av semester-
tiden och dels av behovet att ordna jämnare sysselsättning för
avbytare.

8a §. F.n. finns inga bestämmelser om maximitiden för
vikariatet. Den främsta orsaken härtill är att vikariehjälp en-
ligt de ursprungliga reglerna gavs inom ramen för de anslag som
fanns tillgängliga och sålunda inte nödvändigtvis i enlighet
med de behov som fanns.

Eftersom de ändrade reglerna för vikariehjälp innebär att
hjälpen om möjligt skall motsvara behovet, vilket
kan innebära en utökning av verksamheten, finns det med hänsyn
till det begränsade antalet avbytare orsak att fastställa en
skälig maximitid efter vars utgång hjälp ges endast när behovet
därav styrkts genom läkarintyg.

Vid bedömning av möjligheterna att ge vikariehjälp skulle semesternämnden fortfarande vara bunden av bestämmelserna i 10 §.

9 §. Bestämmelserna om prioritetsordning vid erhållande av lantbruksavbytare för semester är obehövliga, eftersom de ändrade reglerna medför att alla som är berättigade därtill också kan få avbytare. Bestämmelserna kan därför upphävas.

29 §. Andringen föranleds av de ändringar i besvärsgången som skett genom lagen om tillämpningen i landskapet Åland av lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (FFS 182/79). I förtydligande syfte föreslås även vissa ändringar av redaktionell natur.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om semester och vikariehjälp för lantbrukare.

I enlighet med landstingets beslut
upphävs 6 och 9 §§ landskapslagen den 17 augusti 1976 om semester och vikariehjälp för lantbrukare (41/76) och
ändras 7 § 1 mom., 8 § och 29 § samt rubriken för 2 kap.
samt

fogas till lagen en ny 8a §, som följer:

2 kap.

Semesterns och vikariatets längd.

7 §.

Lantbrukare har rätt att få avbytare för en semester, vars längd utgör en och en fjärdedels arbetsdag för varje full månad (kvalifikationsmånad), enligt vilken semestern fastställs. Arbetar inom samma gårdsbruk två lantbrukare som är berättigade till semester, har den ena av dem rätt att få avbytare för en semester, vars längd utgör en och en tolfteedels arbetsdag för varje full kvalifikationsmånad. Vid beräkningen av antalet semesterdagar betraktas del av dag som hel dag.

8 §.

Lantbrukare skall ta ut sin semester under semesterperioden i högst fyra delar. Semesterperioden infaller under tiden 1 april-31 mars.

8a §.

Lantbrukare har rätt att som vikariehjälp få avbytare för högst tre dagar i sänder, enligt vad semesternämnden bestämmer.

Fortsätter behovet av vikariehjälp på grund av sjukdom, olycksfall eller förlossning under mer än tre dagar, kan vikariatet, om arbetsoförmågan styrkts genom läkarintyg, förlängas, dock inte utöver den tidpunkt då arbetsoförmågan enligt läkarintyget upphör.

29 §.

I beslut av semesternämnden varigenom ansökan om förmån som avses i denna lag helt eller delvis avslagits eller som rör ersättning, vilken det åligger lantbrukare att betala för vikariehjälp, får ändring sökas genom besvär hos landskapsstyrelsen inom 30 dagar från dagen då sökanden fick del av beslutet. I annat beslut som semesternämnden fattat får ändring inte sökas genom besvär.

I beslut som landskapsstyrelsen fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas genom besvär.

Vid ändringssökande skall i tillämpliga delar iaktas vad i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (FFS 154/50) är föreskrivet. Besvärshandlingarna kan dock inges till semester-nämnden, som skall vidarebefordra dem jämte sitt eget yttrande till landskapsstyrelsen.

Denna lag träder i kraft den 1 april 1983.

Mariehamn den 9 september 1982.

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningschef

Christer Jansson.